

Daniels bok – nummer etthundrasjuttio

Själens borg: Förståelsen av den gudomliga tronbestigningen och förvandlingen i profetiskt sammanhang

Jeff Pippenger

2024-03-31

Nyckeln till att identifiera Ryssland som den makt som inledde det ukrainska kriget år 2014 är ”fästningen”, som är huvudet, eller rikets huvudstad. Det mänskliga templet består av huvudet och kroppen. Huvudet är den högre naturen, och kroppen är den lägre naturen. De ”sju tider” som slutade år 1844 skulle därefter förenas med Jerusalem, som var Judas huvud. I templet i Jerusalem var kungens tron belägen, han som är Jerusalems huvud, vilket var Judas huvud. Föreningen av gudomlighet med mänsklighet, som representerar beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen, framställs som att motta ”Kristi sinne”. Sinnet är den högre naturen, och det är därför ”huvudet”.

När de som representeras av Daniel ser den feminina kausativa visionen som får dem att förvandlas till Kristi avbild, har de tagit emot Kristi sinne, han som är den andre Adam och är andlig. Vid den punkten blir deras bokstavliga köttsliga sinne, som de ärvde från den förste Adam efter att han föll och omvände ordningen i sin skapelse, korsfäst. Det köttsliga sinne som strider mot Guds lag, vilket de utan eget val tog emot vid sin födelse, ersätts med Kristi sinne, som de tar emot genom sitt eget val och som är fullkomligt lydigt mot Guds lag. Deras nya sinne och Kristi sinne är då ett sinne, och båda har tillsammans sin boning på tronen i de himmelska regionerna. Det finns en plats i templet där Guds tron är belägen, och människorna, som skapades till Guds avbild, har en särskild plats i templet som är avsedd för Guds närvaro.

Den platsen finns inte i deras lägre natur, representerad av det norra riket. Den finns på den plats som representeras av det södra riket, vilket är där Gud valde att sätta sitt namn, vilket är hans karaktär. Platsen är i Jerusalem, men såsom Juda huvudstad är Jerusalem huvudet, och huvudstadens huvud är kungen. Och Jerusalem blev utvalt till att vara huvudstad, men det blev också utvalt till den plats där Gud skulle sätta sitt tempel. Sedan satte han sin tron i sitt tempel. Det södra riket representerar människans högre natur, men det har också en särskild tronsal för kungen. Syster White kallar den platsen själens ”citadell”. Ett citadell är, enligt definitionen, en fästning.

”Hela hjärtat skall överlämnas åt Gud, annars kommer Guds sanning att gå miste om sin helgande verkan på liv och karaktär. Men det är ett sorgligt faktum att många som bekänner Kristi namn aldrig i enfald har gett sina hjärtan åt honom. De har aldrig erfarit den förkrosselse som hör samman med en fullständig överlåtelse åt kristendomens anspråk, och följden blir att sanningens förvandlande kraft inte finns i deras liv; Kristi kärleks djupa, mjukgörande inflytande blir inte uppenbart i liv och karaktär. Men vilket verk i att föda Guds hjord skulle inte kunna utföras om underherdarna vore korsfästa med Kristus och levde för Gud för att samverka med hjordens Överherde! Kristus kallar människor att arbeta såsom han arbetade. Det behövs ett djupare, starkare, mer trängande vittnesbörd om sanningens kraft sådan den ses i den praktiska gudsfruktan hos dem som bekänner sig tro den. Frälsarens kärlek i själen

kommer att leda till en avgjord förändring i det sätt på vilket arbetarna verkar för själarna hos dem som håller på att gå förlorade. När sanningen intar själens citadell, tronar Kristus i hjärtat, och den mänskliga medarbetaren kan då säga: 'Jag är korsfäst med Kristus; och nu lever jag, men inte längre jag, utan Kristus lever i mig; och det liv jag nu lever i köttet lever jag i tron på Guds Son, som har älskat mig och utgivit sig själv för mig.'" Review and Herald, 9 oktober 1894.

"Själens citadell" är platsen där "Kristus tronar". Kristi trontillträde fullbordas när köttet korsfästs, och köttet är enligt Paulus definition den lägre naturen, och det är det norra riket. Detta är anledningen till att det norra rikets profetia endast sträckte sig till 1798. Den lägre naturen kan inte förenas med gudomligheten; den måste förvandlas i ett nu, i ett ögonblick, vid den andra ankomsten. Det södra riket, som innehöll "huvudet", vilket var Jerusalem, och "huvudet", vilket var helgedomen, sträckte sig till 1844, ty det representerade den högre naturen som kunde välja att korsfästa köttet och genom tro träda in i Det allra heligastes citadell och sätta sig på tronen med Kristus. Den plats där denna förening och detta trontillträde äger rum är i det mänskliga templets citadell. Vers tio i kapitel elva definierar huvudet som fästningen, men den sanningen fastställs endast genom Jesajas vittnesbörd, vilket kräver att sanningen om fästningen (citadellet) förstås i dess yttre och inre tillämpningar.

Guds ord skall vara vår andliga föda. "Jag är livets bröd", sade Kristus; "den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta." Världen går under av brist på ren, oförfalskad sanning. Kristus är sanningen. Hans ord är sanning, och de har en djupare innebörd än vad som framträder på ytan, och ett värde som övergår deras anspråkslösa yttre. Sinnens som blivit levandegjorda av den Helige Ande skall urskilja värdet av dessa ord. När våra ögon smörjs med den heliga ögonsalvan, skall vi kunna upptäcka sanningens dyrbara ädelstenar, även om de kan vara dolda under ytan.

"Sanningen är ömtålig, förfinad, upphöjd. När den formar karaktären, växer själen under dess gudomliga inflytande. Varje dag skall sanningen tas emot i hjärtat. Så äter vi Kristi ord, vilka han förklarar vara ande och liv. Mottagandet av sanningen kommer att göra varje mottagare till ett Guds barn, en himmelens arvinge. Sanning som bevaras i hjärtat är inte en kall, död bokstav, utan en levande kraft.

"Sanningen är helig, gudomlig. Den är starkare och mäktigare än något annat när det gäller att forma en karaktär efter Kristi likhet. I den finns glädjens fullhet. När den vårdas i hjärtat, sätts kärleken till Kristus högre än kärleken till någon människa. Detta är kristendom. Detta är Guds kärlek i själen. Så intar den rena, oförfalskade sanningen väsandets citadell. Orden uppfylls: 'Ett nytt hjärta skall jag också ge er, och en ny ande skall jag lägga i ert inre.' Det finns en ädelhet i livet hos den som lever och verkar under sanningens livgivande inflytande." Review and Herald, 14 februari 1899.

Den synen av den profetiska historien i Daniel kapitel elva börjar när vers två, och den sjätte och rikaste presidenten, sammanfaller med huvudet, som är Ryssland i verserna elva till femton. I den historien kommer den sjätte presidenten att bli den åttonde, som är av de sju, och han skall regera när kyrka och stat i Förenta staterna förenas och fullbordar sin oheliga otukt i vers sexton, vid den

snart annalkande söndagslagen.

Det baner som då skall resas upp skall möta besvikelse och dö under en period av tre och en halv dag, vilket i Daniel tio är tjugoen dagar. Vid slutet av de tjugoen dagarna av sorg för Daniel, vilket är slutet på de tre och en halv dagarnas död på gatan för de två vittnena, som är dem i Hesekiels dal, som är döda, torra ben—finns ett profetiskt budskap som för de döda tillbaka till livet. Den processen i Daniels tionde kapitel framställs genom tre steg.

Och på den tjugofjärde dagen i den första månaden, medan jag befann mig vid den stora flodens strand, den som är Hiddekel, lyfte jag mina ögon och såg, och se, där var en man klädd i linne, och hans länder var omgjordade med guld från Ufas. Hans kropp var som krysolit, hans ansikte såsom ljungans sken, hans ögon såsom eldslågor, hans armar och hans fötter såsom glänsande koppar, och ljudet av hans ord såsom dånet av en stor skara. Och jag, Daniel, såg ensam synen; männen som var med mig såg inte synen, men en stor förskräckelse föll över dem, så att de flydde och gömde sig. Så blev jag lämnad ensam, och jag såg denna stora syn, och ingen kraft blev kvar i mig; min ansiktsfärg förvandlades på mig till dödlig blekhet, och jag behöll ingen kraft. Men jag hörde ljudet av hans ord, och när jag hörde ljudet av hans ord, föll jag i djup dvala med mitt ansikte mot marken. Och se, en hand rörde vid mig och hjälpte mig upp på mina knän och på mina händers handflator. Och han sade till mig: Daniel, du högt älskade man, ge akt på de ord som jag talar till dig och stå upprätt, ty nu är jag utsänd till dig. Och när han hade talat detta ord till mig, stod jag där darrande. Då sade han till mig: Frukta inte, Daniel, ty från den första dagen då du vände ditt hjärta till att förstå och till att ödmjuka dig inför din Gud, har dina ord blivit hörda, och jag har kommit för dina ords skull. Men fursten över Persiens rike stod emot mig i tjugoen dagar; och se, Mikael, en av de förnämsta furstarna, kom till min hjälp, och jag blev kvar där hos Persiens kungar. Nu har jag kommit för att låta dig förstå vad som skall vederfaras ditt folk i kommande dagar, ty synen gäller ännu många dagar. Daniel 10:4–14.

Daniel befinner sig i slutet av de tjugoen sorgedagarna när han ser Kristi syn och hör Kristi ord. Synen av Guds synliga och talade Ord åstadkommer en åtskillnad mellan två klasser, och Daniel låg död på gatan, ty han var ”i en djup sömn”.

Detta sade han; och därefter säger han till dem: Vår vän Lasarus sover; men jag går för att väcka honom ur sömnen. Då sade hans lärjungar: Herre, om han sover, blir han frisk. Men Jesus hade talat om hans död; de däremot menade att han talade om vanlig sömn. Då sade Jesus öppet till dem: Lasarus är död. Johannes 11:11–14.

Då blev Daniel för första gången vidrörd av Gabriel, som underrättar honom om den politiska strid som hade pågått medan Daniel var död (sov), och att han nu skulle ge uttydningen av den syn som just hade förvandlat Daniel till Kristi avbild. Därefter skulle han bli vidrörd en andra gång, av Kristus själv.

Och när han hade talat sådana ord till mig, vände jag mitt ansikte mot marken, och jag blev stum. Och se, en som liknade människors söner rörde vid mina läppar; då öppnade jag min mun och talade och sade till honom som stod framför mig: O min herre, genom synen har mina kval kommit över mig, och jag har ingen kraft behållit. Ty hur skulle denne min herres tjänare

kunna tala med denne min herre? Ty vad mig beträffar, så fanns det genast ingen kraft kvar i mig, och inte heller någon andedräkt blev kvar i mig. Daniel 10:15–17.

Detta är parallellt med Hesekiels första profetia i kapitel trettiosju, ty i de två profetior som Hesekiel får i uppdrag att frambära för de döda benen i dalen, formar den första kropparna, men de har då ännu inte ande, ej heller har de styrkan hos en väldig här. Det är genom Hesekiels andra profetia som kropparna tar emot anden från de fyra vindarna och reser sig som en väldig här, och vid Daniels andra beröring, ”fanns ingen kraft kvar i mig, och ingen andedräkt fanns kvar i mig.” Därefter blir Daniel åter berörd, tredje gången sammanlagt, och andra gången av Gabriel.

Då kom åter en, som till utseendet liknade en människa, och rörde vid mig och styrkte mig. Och han sade: Du högt älskade man, frukta inte. Frid vare med dig. Var stark, ja, var stark. Och när han hade talat till mig, blev jag styrkt och sade: Min herre må tala, ty du har styrkt mig. Daniel 10:18, 19.

Daniels tredje beröring är Hesekiels andra profetia, vilken reser kropparna upp på deras fötter såsom en mäktig här. Hans profetia är riktad till ett folk som inser att de är döda, ty de var i sorg, liksom Daniel.

Då sade han till mig: Profetera åt vinden, profetera, du människobarn, och säg till vinden: Så säger Herren Gud: Kom från de fyra vindarna, du ande, och blås på dessa slagna, så att de får liv. Då profeterade jag såsom han hade befallt mig, och anden kom in i dem, och de fick liv och reste sig upp på sina fötter, en mycket stor här. Sedan sade han till mig: Du människobarn, dessa ben är hela Israels hus. Se, de säger: Våra ben är förtorkade, och vårt hopp är ute; vi är avskurna. Hesekiel 37:9–11.

Herren befaller Hesekiel att profetera, och han säger till dem att Israels hus vittnesbörd är att de är döda, utan hopp och avskurna. De sörjer, såsom Daniel gjorde, eftersom de är besvikna över den misslyckade förutsägelsen för den 18 juli 2020, och i det tillståndet blir Hesekiel tillsagd att profetera.

Profetera därför och säg till dem: Så säger Herren Gud: Se, mitt folk, jag skall öppna era gravar och låta er komma upp ur era gravar och föra er in i Israels land. Och ni skall inse att jag är Herren, när jag har öppnat era gravar, mitt folk, och fört er upp ur era gravar. Och jag skall lägga min Ande i er, och ni skall leva, och jag skall sätta er i ert eget land. Då skall ni inse att jag, Herren, har talat det och fullbordat det, säger Herren. Hesekiel 37:12–14.

Herren, som är ärkeängeln Mikael, öppnar deras gravar, och de två vittnena i Uppenbarelseboken elva, som därefter uppväcks till liv och får den helige Ande och reser sig upp, på samma sätt som den helige Ande gavs åt dem som reser sig upp när de förs ut ur sina gravar i Hesekiels andra profetia.

Och efter tre och en halv dag kom livsande från Gud in i dem, och de stod upp på sina fötter; och stor fruktan föll över dem som såg dem. Uppenbarelseboken 11:11.

Dessa två vittnen framställs som Mose och Elia, och Mose blev också uppväckt genom ärkeängelns röst.

Ändå vågade inte ärkeängeln Mikael, när han tvistade med djävulen om Moses kropp, rikta någon smädande anklagelse mot honom, utan sade: Må Herren straffa dig. Judas 1:9.

Mikael, fursten och ärkeängeln, är den som kom och hjälpte Gabriel i Daniels tionde kapitel, och det är hans röst som kallar män och kvinnor till liv.

Ty Herren själv skall stiga ner från himlen med ett rop, med ärkeängelns röst och med Guds basun; och de döda i Kristus skall först uppstå. 1 Thessalonikerbrevet 4:16.

Daniels tre beröringar representerar övergången från den tredje ängelns laodiceiska rörelse till den tredje ängelns filadelfiska rörelse, och i Daniel tio representeras den syn som fullbordar övergången från Laodiceas bild till Filadelfias bild av den profetiska historia som framställs i kapitel elva. Denna syn representeras av Heseziel som islams syn i det tredje veropet. År 2014 initierade Ryssland det andra ombudskriget. År 2015 började den rikaste presidenten sina ansträngningar att bli den sjätte presidenten.

År 2020 blev denne president, som representerade det republikanska hornet, dödad av det ”woke” ateistiska vilddjuret från avgrunden, och samma år blev även det laodiceiska protestantiska hornet dödat. År 2023 kom båda hornen tillbaka till liv, och båda började sin övergång till det åttonde, som är av de sju. Det ena övergår till vilddjurets politiska avbild, när kyrka och stat förs samman i Förenta staterna, och det andra hornet övergår från Laodiceas avbild till Kristi avbild. Båda skall upphöjas vid den snart kommande söndagslagen. Det ena skall bli ”Alexander den store”, den främste kungen bland de tio kungar som ger sitt sjunde rike åt skökan i Rom, och det andra upphöjt såsom ett baner.

Den syn som frambringar båda dessa övergångar är den historia som utspelar sig mellan den 11 september 2001 och söndagslagen. Vers elva i Daniel kapitel elva identifieras uttryckligen inom ramen för sammanhanget: om ni inte tror, skall ni inte bli befästa.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

”Bibelns regler skall vara vägledande för det dagliga livet. Kristi kors skall vara ämnet, och uppenbara de lärdomar vi måste lära och omsätta i livet. Kristus måste föras in i alla studierna, så att eleverna må dricka in kunskapen om Gud och må återspegla Honom i sin karaktär. Hans fullkomlighet skall vara föremålet för vårt studium såväl i tiden som i evigheten. Guds ord, uttalat av Kristus i Gamla och Nya testamentet, är brödet från himmelen; men mycket av det som kallas vetenskap är som rätter av mänsklig uppfinning, förfalskad föda; det är inte det sanna mannat.

I Guds ord finns en visdom som är obestridlig, outtömlig — en visdom som har sitt ursprung, inte i det ändliga, utan i det oändliga sinnet. Men mycket av det som Gud har uppenbarat i sitt ord är dunkelt för människor, därför att sanningens juveler är begravda under bråtet av mänsklig visdom och tradition. För många förblir ordets skatter dolda, därför att man inte har sökt efter dem med allvarlig uthållighet förrän de gyllene föreskrifterna blev förstådda. Ordet måste rannsakas för att rena och bereda dem som tar emot det att bli medlemmar av den kungliga familjen, den himmelske Konungens barn.

Studiet av Guds ord bör inta platsen för studiet av de böcker som har fört sinnen in i mysticism och bort från sanningen. Dess levande principer, invävda i våra liv, kommer att vara vårt skydd i prövningar och frestelser; dess gudomliga undervisning är den enda vägen till framgång. När prövningen kommer över varje själ, kommer avfall att ske. Somliga kommer att visa sig vara förrädare, obetänksamma, högmodiga och självtillräckliga, och kommer att vända sig bort från sanningen och lida skeppsbrott i tron. Varför? Därför att de inte levde ”av varje ord som utgår ur Guds mun”. De grävde inte djupt och gjorde inte sin grund fast.

”När Herrens ord genom hans utvalda budbärare förs fram till dem, knotar de och menar att vägen görs alltför trång. I sjätte kapitlet av Johannes läser vi om några som ansågs vara Kristi lärjungar, men som, när den klara sanningen lades fram för dem, tog anstöt och inte längre vandrade med honom. På samma sätt skall också dessa ytliga studerande vända sig bort från Kristus.” Testimonies, volym 6, s. 132.